

var nedsat om det daværende Valutaforslag, med et vidtløftigt skitseret Forslag, og at denne yderligere Skærpelse af Valutaloven egentlig blot blev foreslaaet som en Udvej, hvis man ikke vilde gaa ind paa de Forslag, som Valutacentralen stillede. Den Lov, som saa blev gennemført, har jo ikke gjort Forholdene bedre. Efter at Formandskiftet har fundet Sted, har den nye Formand dog haandhævet Loven i mange Henseender paa lempeligere Maade og ganske fornuftigt fjernet adskillige af de værste Restriktioner. Jeg maa imidlertid have Lov til at nævne, at der endnu er den Plet paa den nuværende Ordning — blandt mange andre —, at de Banker, der ligger tæt ved den sønderjydske Grænse, i Haderslev og Graasten, endnu ikke har faaet Ret til at foretage disse Valutatransaktioner. Saa længe det ikke er sket, er Begrænsningen ikke alene stridende mod den oprindelige Lovs oprindelige Forudsætninger, men tillige vilkaarlig, og Vilkaarlighed er jo det, som først og fremmest maa undgaaes i Administrationen.

Jeg vil udtale det inderlige Haab, at man fra Valutacentralens Side maa forstaa, at skal der tages fat i en nær Fremtid paa Foranstaltninger, der sigter til at stabilisere eller hæve Kronen, saa er det nødvendigt, at vi forinden har et frit Valutamarked, saaledes at vi derigennem virkelig kan danne os en paalidelig Forestilling om vor danske Valutas internationale Værdi. Saa længe Markedet er bundet, er man ikke sikker paa, at Barometeret er i Orden, og den slette Maade, hvorpaa overhovedet Valuta noteres paa Københavns Børs, er en yderligere Hindring; vi ved jo alle, at Bankerne kommer sammen i Forvejen og afgør det hele, saa den offentlige Akt er kun en Slags Komedie-spil, og som Følge deraf vil Tilbud og Efterspørgsel, der kommer frem under denne Notering, ikke faa nogen effektiv Gyldighed. Del vil være nødvendigt, for at overhovedet nogen Valutaforanstaltning kan faa Effektivitet og føre til det Formaal, man forbinder med den, at vi forinden kommer til Klarhed over det, som dog er det allervigtigste: Paa hvilket Standpunkt befinder den danske Valuta sig i Forholdet til udenlandsk Valuta?

Med Hensyn til det Spørgsmaal om Landstingets Forhandlingsvillighed, der er fremdraget af den ærede første Taler, det ærede Medlem for 3die Kreds (Maegaard), skal jeg nøjes med kort at sige, at det har jo været hele Offentligheden bekendt,

hvorledes man fra vor Side ikke kom, som det er blevet sagt, med det gamle Guld-toldforslag, men med imødekommende Ændringsforslag, der dog burde have været et Forhandlingens Grundlag, hvis Ministeriet med større Iver havde plejet denne Sag. Med Hensyn til den Situation, vi nu staar overfor, vil jeg gerne sige: Det ærede 10de landstingsvalgte Medlem (Harald Jensen) brugte en Gang — jeg tror, det var under Grundlovsforhandlingerne — det Udtryk, at nu var Bordet dækket, og saa skulde man sætte sig til Bords og spise. Den nuværende Situation har i den senere Tid ikke mindet saa meget herom, men mere om Ægtefællen, der kommer hjem til den Tid, da Maaltidet skulde være paa Bordet, men Bordet er ikke dækket, og da han gaar ud i Køkkenet, finder han Konen i en livlig Samtale med Kokkepigen og med Kokkepigen fra 1ste Sal og 2den Sal og forskellige andre Sale om, hvad det nu egentlig er, de skal til at lave. Naa, nu hørte vi jo af den højtærede Erhvervsminister, at Pigen var i Færd med at dække Bordet; lad os da tage det som et Tegn paa, at Maden omsider kan komme paa Bordet; Appetitten har jo længe ikke manglet.

Brandes: Det er mig umuligt at tillægge dette Lovforslag nogen stor Betydning. Den Lov, som nu foreslaas forlængt, indeholder kun nogle faa Regler, hvorved man søger at sikre Valutacentralens Virksomhed paa mere virksom Maade, end det ved den oprindelige Lov var muliggjort. Naar det nu foreslaas af den højtærede Erhvervsminister, at Loven herom skal forlænges, forekommer det mig ganske selvfølgelig, at man maa gøre dette, naar Valutacentralen bestaar uforandret. Og naar Rigsdagen en Gang har vedtaget, at saadanne Sikringsregler skulde udfylde den Brist, som Valutacentralen mente, der var i Loven, saadan som den blev givet, var det jo ogsaa rimeligt, som den højtærede Erhvervsminister har foreslaaet, at Lovens Frist ikke blev kortere end den Frist, som er sat for Valutacentralen, altsaa at den Lov, som kommer ud af Lovforslaget, skulde gælde de næste 5 Maaneder. Men den højtærede Minister har altsaa i Folketinget fraveget sin egen Bestemmelse, og jeg skal ikke være mere kongelig sindet end Kongen, — jeg haaber ikke, at denne Ytring har noget stødende for den højtærede Minister —, jeg vil dermed kun udtale, at naar den højtærede